

AZ EURÓZÓNA VÁLSÁGA ÉS AZ OPTIMÁLIS VALUTAÖVEZET ELMÉLET

SZIJÁRTÓ NORBERT

(Kivonat) Tanulmányunkban az optimális valutaövezet (OCA) elméleteket és a Gazdasági és Monetáris Unió (GMU) kapcsolatát vizsgáljuk. Annak ellenére, hogy az OCA elmélet jelentős változásokon ment keresztül az 1960-as évek óta, (az elmélet „rég”, „új” és endogén megközelítése), mégsem tudott jelentős szerepet játszani, egyértelmű gazdasági irányelveket megfogalmazni a GMU kialakítása során. A 2000-es évek első felének növekedésbarát és stabil gazdasági környezetében a monetáris integráció látszólag hatékonyan működött. Azonban 2007-2009-es globális pénzügyi válság katalizátorként felgyorsította azt a folyamatot, amely felszínre hozta az eurózónatervezési és intézményi gyengeségeit, valamint felértékelte azoknak az OCA feltételeknek a jelentőségét, amiket a GMU sem előzetesen, sem működése során nem teljesített. A GMU-ban az árak és bérek rugalmassága gyenge, a munkaerő mobilitásamérsékelt, a regionális aszimmetrikus sokkok kialakulásának valószínűsége nagy, valamint hiányzik aszupranacionális fiskális politika. Az euróövezeti adósságválság kezelése, a korábban is javasolt strukturális reformok végrehajtásában, valamint a közösségi intézményi és szabályozási keretek átalakítása („európai gazdasági kormányzás”) által túlzottan kihangsúlyozott fiskális szabályok kikényszerítésében testesült meg. Az OCA kritériumoknak történő jobb megfelelés érdekében az intézményi keretek erősítése által megtámogatva egy fordított irányú OCA elmélet („exogén” OCA elmélet) látunk kibontakozni, viszont az eurózóna lényeges belső gyengeségeinek, (eszközár-buborékok kialakulásának lehetősége, folyófizetési mérleg egyensúlytalanságok és belső tőkeáramlások egyensúlytalanságai) kezelése szintén szükséges.

Kulcsszavak: Optimális valutaövezet elmélet, gazdasági és monetáris integráció, euróválság

JEL kódok: E42, E62, F15, F33

A tanulmány hamarosan olvasható

*

<http://www.southeast-europe.org>
dke@southeast-europe.org

© DKE 2013